

HRVATSKI NOVINAR PORIČE OPTUŽBU ZA NEPOŠTIVANJE SUDA

Author: [Caroline Tosh](#)

Nakon što su se tužilaštvo i odbrana izjasnili o optužbi za nepoštovanje suda, sudije su se povukle kako bi donijele presudu.

U Haškom je tribunalu ove sedmice održano jednodnevno zasjedanje tokom kojeg su tužilaštvo i odbrana predočili dokaze u procesu koji se vodi protiv jednog hrvatskog novinara koji se tereti za otkrivanje identiteta zaštićenog svjedoka i objavljivanje dijelova njegovog svjedočenja.

Nakon što je postupak završen za svega nekoliko sati, sudije su se povukle kako bi odlučile o presudi.

Bivši urednik hrvatskog dnevnog lista Slobodna Dalmacija, Josip Jović, navodno je – svojim postupcima u periodu od 27. novembra do 29. decembra 2000. – „svjesno i voljno omeo provođenje pravde“.

Ukoliko bude proglašen krivim za nepoštivanje suda, mogao bi biti osuđen na zatvorsku kaznu u trajanju do sedam godina, kao i na novčanu u iznosu od 100,000 eura.

Prethodno je ove godine i formalno objavljeno da je dotični svjedok zapravo bio Sjepan Mesić, aktuelni predsjednik Hrvatske. Kao tadašnji opozicioni političar, Mesić je 1998. svjedočio na suđenju komandantu bosanskih Hrvata, Tihomiru Blaškiću, uz obećanje da njegov identitet neće biti otkriven.

Jovića su u oktobru 2005. uhapsile hrvatske vlasti, pošto se nije odazvao pozivu da se pojavi pred Tribunalom. Prebačen je u Hag, gdje je izjavio da se ne osjeća krivim, da bi potom bio pušten na slobodu do početka procesa.

Ni 3. jula, za kada je prvobitno bila zakazana sudska rasprava, Jović se nije pojavio pred sudom. Njegov branilac, Krešimir Krsnik, rekao je da je ovog puta Jović odsutan zbog narušenog zdravlja njegove supruge.

A kada se napokon pojavio na saslušanju koje je bilo pomjereno za 11. juli, Jović (56) je obavijestio sud da i sam ima zdravstvenih problema. „Imam infekciju uha“, požalio se on. „Nisam dopustio da me to spriječi da dođem ovamo, ali molim vas da imate razumijevanja. Možda neću biti u stanju da baš sve pomno pratim.“

Govoreći o suštini cijelog slučaja, Jović je potvrdio da mu je, nakon što je počeo da objavljuje Mesićevu izjavu, kao i činjenicu da se upravo on pojavio kao zaštićeni svjedok, 1. decembra 2000. iz suda putem faksa stigao nalog da prekine sa tim aktivnostima.

No, rekao je i da je u tom trenutku činjenica da je Mesić svjedočio već bila poznata javnosti, te da su odlomke njegovog svjedočenja objavili i drugi mediji, uključujući i hrvatski nedjeljnik Globus.

„Čim se [Mesić] pojavio kao svjedok pred Tribunalom, nije više bilo nikakvih tajni u vezi sa njegovim svjedočenjem“, rekao je on.

Branilac Krsnik je dodao i da je u jednom trenutku sam Mesić zapravo rekao novinarima da je on lično želio da njegovo svjedočenje ne bude više tajna. Potom je Krsnik konstatirao da je postojao i evidentan interes javnosti za čitavu priču.

„S obzirom da je on tako istaknut političar . . . neminovno je da svi njegovi postupci bude interes građana Hrvatske. Kada takav čovjek svjedoči, on ne svjedoči kao žrtva. On ne može biti izložen manipulaciji, prijetnjama, niti bilo čemu drugom zbog čega i postoje mjere zaštite za svjedoke“, rekao je Krsnik.

Jović pak tvrdi da je, primivši sudski nalog da odustane od objavljivanja Mesićevog identiteta i svjedočenja, zatražio pravni savjet, te da je dobio „protivvrječne instrukcije i tumačenja“.

„Nisam bio siguran tada, kao što nisam siguran ni sada da mi [Tribunal] može davati naređenja koja zadiru u moje pravo da slobodno informiram svoje čitateljstvo“, rekao je on, dodavši da je konsultirao čak i javnog tužioca u Hrvatskoj, koji također nije smatrao da je ova naredba obavezujuća.

Krsnik je konstatirao da Tribunal nema pravo da izdaje direktne naloge građanima, te je kritikovao hrvatsku vladu zbog toga što nije preduzela ništa nakon što je njegovom klijentu stigao pomenuti nalog.

Branilac je ukazao i na činjenicu da su tužiocu obustavili postupke protiv trojice hrvatskih novinara kojima je u Hagu trebalo biti suđeno po istim optužbama. Krsnik je odluku o izdvajanju njegovog klijenta od ostalih nazvao „licemjernom“.

Tužilac Dejvid Ejkerson (David Akerson) je, sa svoje strane, izjavio da je Jovićev slučaj jasan. On se pozvao na brojne isječke iz Slobodne Dalmacije kao na dokaz da je Jović prekršio dva sudska naloga – nalog da odustane od objavljivanja Mesićevog imena i svjedočenja, koji mu je upućen u decembru 2000., kao i prvobitni nalog izdan u aprilu 1998., kojim je utvrđeno da će Mesićevo svjedočenje biti održano iza zatvorenih vrata.

„Časni sude, ovo je jedan od jednostavnijih slučajeva nepoštivanja sa kojima ćete se susresti. A istovremeno i jedan od najnevjerojatnijih“, rekao je on, optužujući Jovića da je išao toliko daleko da se čak razmetao svojim nezakonitim ponašanjem.

„Slobodna Dalmacija je svoje odbijanje da se pokori sudskom nalogu objavila na naslovnim stranicama“, rekao je on sudu, govoreći o nalogu iz decembra 2000. „Ona je štampala samu naredbu, a potom, u naredna 22 izdanja, i cijelo Mesićevo tajno svjedočenje, drsko se oglašujući o sudski nalog i nedvosmisleno i otvoreno izražavajući nepoštivanje prema ovom tribunalu.

„Dana 3. decembra, Slobodna Dalmacija je na naslovnoj stranici objavila da [joj] je Haški tribunal zabranio objavljivanje Mesićevog svjedočenja . . . Sutradan, 4. decembra, Jović je, na naslovnoj stranici, velikim, masnim slovima saopštio kako ne osjeća nikakvu moralnu odgovornost prema Hagu.“

Ejkerson tvrdi da je, kao glavni urednik Slobodne Dalmacije, Jović odgovoran za postupke svoje publikacije.

Tužilac je dokaz odbrane – da je Mesićev identitet već bio poznat javnosti – odbacio kao irelevantan kada je riječ o tome da li je Jović kriv za nepoštivanje suda. Jedini način na koji bi to moglo postati bitno za sam slučaj, rekao je on, jeste da se uzme u obzir kao olakšavajuća okolnost kada se bude razmatrala visina

kazne za Jovića.

U svojoj završnoj riječi, Ejkerson je rekao da nepoznavanje zakona nije opravdanje za prkošenje sudu. Insistirao je i na tome da bi olako prelaženje preko Jovićevog ignoriranja sudskog naloga moglo dovesti u pitanje kredibilitet Tribunala, a buduće svjedoke odvratiti od pojavljivanja pred sudom.

Jovićev je slučaj izazvao kritike organizacija za zaštitu novinarskih prava, uključujući i Reportere bez granica (Reporters sans frontieres, RSF).

Na kraju ovoidmječnog zasjedanja, predsjedavajući sudija Patrik Robinson (Patrick Robinson) rekao je da će presuda biti uskoro donesena.

Caroline Tosh je saradnica IWPR-a iz Londona.

Location: Croatia

Topic: Courtside

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/hrvatski-novinar-pori%C4%8De-optu%C5%BEbu-za-nepo%C5%A1tivanje-suda>